

smidler (dvs. bøde, tvangsbøder, forvaring m.v.). Retten kan dog vælge i stedet at afsige kendelse om ransgning og beslaglæggelse, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

I *stk. 3* foreslås en regel om første gennemsyn i retten af beslaglagt materiale svarende til reglen i retsplejelovens § 829. Det foreslås dog, at reglen begrænses til at finde anvendelse ved beslaglæggelse af materiale hos journalister m.fl. omfattet af reglen om vidnefritagelse i retsplejelovens § 172, jf. nærmere pkt. 2.3.5.3. i de almindelige bemærkninger.

I *stk. 4* foreslås forpligtelsen til at foranledige beskikket en væрге i forbindelse med beslaglæggelse efter § 802, stk. 3, overført fra retten til politiet. Der er tale om en ren ekspeditionssag, der efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder kan overlades til politiet. Værgen beskikkes i medfør af værgemålslovens § 50 af statsamtet.

Værgens opgave er at handle på tiltaltes vegne i retsforhold vedrørende formuen og at bevare den til fordel for tiltalte og eventuelle andre berettigede. Derudover har værgen til opgave at forhindre, at tiltalte får adgang til formuen, så længe beslaglæggelsen er gældende.

Der er ikke fundet anledning til at gentage kravet i den hidtil gældende bestemmelse i retsplejelovens § 802, stk. 2, om, at værgen skal afgive løfte om ikke at lade sigtede tilflyde nogen indtægt af formuen. Dette er ikke udtryk for nogen realitetsændring, men anses blot som selvfølgelig henset til beslaglæggelsens formål.

Kendelsen om beslaglæggelse skal tinglyses i medfør af reglerne om tinglysning af værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.

Ved modtagelsen mærkes beslaglagte genstande af politiet og indføres i en kosterrapport. Genstande opbevares normalt i et særligt kosterrum på politigården. Bestemmelsen i *stk. 5* er i overensstemmelse med denne praksis. I henhold til den hidtil gældende § 828 har sigtede ret til at vedføje yderligere mærke. Denne regel anvendes næppe i praksis og må anses for forældet. Hvis en sigtet helt undtagelsesvis måtte have ønske om selv at anbringe et mærke på en beslaglagt genstand, bør politiet imidlertid næppe modsætte sig det. Tilsvarende gælder, hvis en journalist ønsker beslaglagt materiale forsegleet indtil første gennemsyn i retten, jf. *stk. 3*.

Til § 807 a

Bestemmelsen indeholder regler om en almindelig, men begrænset adgang for andre end politiet til at foretage beslaglæggelse i situationer, hvor nogen gribes på fersk gerning. En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende retsplejelovs § 825, stk. 1, 3. og 4. pkt. Forslaget berører ikke de hidtil gældende regler i særlovgivningen om privates adgang til at foretage beslaglæggelse, f.eks. lov om jagt og vildtforvaltning § 32, stk. 2, om adgangen til i forbindelse med privat anholdelse at fratage en person skydevåben og andre jagtredskaber samt skudt og fanget vildt.

Beføjelsen svarer til den, der tilkommer politiet, og er derfor begrænset til forhold, der er undergivet offentlig påtale, jf. den foreslåede § 802, herunder betinget offentlig påtale i det omfang, beslaglæggelse er uopsættelig, og begæring om påtale i øvrigt kan forventes, jf. retsplejelovens § 720, stk. 2.

Det er en forudsætning, at muligheden for at foretage beslaglæggelse ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, jf. henvisningen til § 806, stk. 3.

Der er ikke fundet anledning til at foreslå bestemmelser om privates adgang til at foretage beslaglæggelse i forbindelse med lovovertrædelser, der alene er undergivet privat påtale. Dette gælder indenfor straffelovens område bestemmelserne om ærekrænkelser m.v. (straffelovens §§ 267-274), visse handlinger beslægtet med skyldnersvig (straffelovens § 293, stk. 2) samt selvtægt (straffelovens § 294).

Til § 807 b

Det gældende kapitel 75 b om beslaglæggelse af bevismidler eller til sikkerhed for konfiskations- eller vindikationskrav indeholder i modsætning til bestemmelserne om beslaglæggelse for sagsomkostninger og erstatningskrav i kapitel 74, jf. § 804, stk. 2, ikke regler om den civile retlige betydning af beslaglæggelse (eller bevaringstagselse). Dette spørgsmål foreslås reguleret i § 807 b. Bestemmelsen omhandler beslaglæggelsens retsvirkninger såvel i forhold til den, indgrebet retter sig imod, som i forhold til tredjemand.

Fysisk råden over beslaglagte genstande omtales ikke i bestemmelsen, idet en sådan i de fleste tilfælde efter sagens natur vil være udelukket. Såfremt beslaglagte genstande, der ikke kan tages i forvaring, f.eks. bygninger eller skibe, beskadiges, ødelægges eller bortskaffes, vil der efter omstændighederne kunne være tale om strafbart forhold efter straffelovens § 291 om hærværk eller eventuelt § 125, stk. 1, nr. 2, om ødelæggelse m.v. af bevismidler. Det vil efter omstændighederne evt. også kunne komme på tale at henføre forholdet under straffelovens § 292 om kredi-